Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Căușeni sediul Anenii Noi – Vitalie Muntean
Dosarul nr. 2r-1468/26; PIGD nr. 2-26077934-02-2r-15072026

D E C I Z I E

22 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Afonin Igor, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi din 19 iunie 2026, prin care fost admisă parțial cererea depusă de victima ***** împotriva lui Afonin Igor, privind aplicarea mărilor de protecție împotriva violenței în familie, și s-a eliberat ordonanță de protecție a victimei violenței în familie, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond: La data de 18 iunie 2026, *****, în interesele sale, și în interesele copiilor minori ***** ***** și ***** a depus o cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pe o perioadă de 6 luni în favoarea victimelor violenței în familie prin care a solicitat obligarea lui AFONIN Igor:

- de a sta departe de locuința victimei și a copiilor minori, situată în r-nul Anenii Noi, s. *****, precum și de orice alt loc de aflare temporară a victimei și copiilor;
- de a sta departe de locul aflării victimei și al copiilor minori, la o distanță de cel puțin 500 metri, excluzând orice contact vizual, apropiere, urmărire sau staționare în proximitatea acestora;
- de a interzice a oricărui contact cu ***** și copii minori, direct sau indirect, inclusiv telefonic, prin mesaj, corespondență, rețele de socializare, aplicații de comunicare, rude, cunoscuți, persoane interpuse sau orice alt mijloc;
- de a interzice de a se apropia la o distanță mai mică de 500 metri de domiciliul victimei, de locurile frecventate de victimă, de instituțiile de învățământ/preșcolare/medicale frecventate de copii, de locurile de tratament sau asistența medicalp ale victimei și copiilor, precum și de alte locuri determinate pe care persoanele protejate le frecentează;
- de stabilirea ca orice eventuală întrevedere/comunicare a lui cu copiii minori poate avea loc numai conform unui program aprobat de autoritatea tutelară teritorială, în condiții de siguranță, fără contact direct cu victima și fără expunerea copiilor la conflicte, presiuni sau intimidări;

- de a participa la un program special de consiliere/tratament pentru reducerea violenție sau înlăturarea comprtamentului agresiv, în condițiile stabilite de instituțiile competente.

În motivarea cererii a indicat că, ***** și Afonin Igor au fost soți, iar din relația acestora au rezultat trei copii minori: ***** născută la *****, *****, născută la *****, și ***** născută la *****. Prin hotărâre judecătorească din 30.10.2023, domiciliul copiilor minori este stabilit cu mama. Astfel, victima nu este doar fosta soție a agresorului, ci și părintele la care copiii locuiesc stabil, iar protecția mamei constituie, în mod direct, protecția mediului de viață al copiilor.

În plus, copilul minor Afonin Bianca este încadrat în grad sever de dizabilitate, potrivit certificatului de încadrare în grad de dizabilitate *****, valabil pentru perioada 09.12.2025 20.05.2038. Această vulnerabilitate impune o abordare sporit prudentă și exclude orice minimalizare a conflictelor generate în jurul mamei și copiilor. Copiii nu trebuie să fie loviți direct pentru a fi protejați. În materia violenței în familie, copilul expus la agresiuni, injurii, intimidări, tensiuni și frica părintelui-victimă devine el însuși afectat de violență. Din acest motiv, prezenta cerere este formulată nu doar în favoarea victimei adulte, ci și în interesul copiilor minori.

Menționează că relația dintre părți nu poate fi prezentată ca o simplă neînțelegere între foști soți. Pe parcursul vieții de familie, potrivit relatărilor victimei, AFONIN Igor a avut un comportament violent, agresiv și dominant, aplicând în repetate rânduri violență față de *****, inclusiv prin loviri, intimidări, injurii și acte de umilire.

Comunică că asemenea episoade au avut loc inclusiv în prezența copiilor sau în condiții în care copiii percepeau direct tensiunea, frica și nesiguranța mamei. Prin urmare starea actuală a victimei nu este una inventată ori disproporționată: ci este rezultatul unei experiențele repetate de violentă în familie.

Relatează că la data de 16.06.2026, în incinta Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, după ședința de judecată desfășurată în fața judecătorului Pantaz Serghei, Afonin Igor a avut un comportament agresiv față de *****.

Astfel, în prezența mai multor persoane aflate în incinta instanței, inclusiv a persoanei care exercita atribuții de pază, Afonin Igor a bruscat-o verbal pe victimă, i-a adresat cuvinte injurioase, a umilit-o public și a provocat o stare de tensiune psihologică insuportabilă. Fapta este cu atât mai gravă cu cât a fost comisă într-un spațiu instituțional, imediat după o ședință de judecată, unde orice persoană ar trebui să manifeste reținere și respect față de limitele legale. Acest comportament arată că agresorul nu se abține nici în incinta instanței de judecată, nici în prezența martorilor, nici în proximitatea unei persoane de pază. Dacă un asemenea comportament este posibil într-un spațiu controlat, riscul este cu atât mai mare în afara instanței, în locurile unde victima și copiii sunt vulnerabili: domiciliu, drumuri obișnuite, locuri publice, instituții frecventate de copii sau locuri de asistență medicală.

Relevă că în urma incidentului, ***** a resimțit o stare acută de frică, panică, stres, tensiune și insecuritate. Această stare a fost amplificată de faptul că victima este însărcinată. Ca urmare a agravării stării sale, victima a fost nevoită să apeleze serviciul unic de urgență 112 pentru intervenția ambulanței, fiindu-i acordată asistența medicală și administrat tratament injectabil.

Totodată, victima s-a adresat organelor de poliție, ceea ce confirmă că situația nu a fost percepută de ea ca un incident minor, ci ca o manifestare reală de violență psihologică si intimidare: care impune intervenția autorităților si a instantei.

Efectul psihologic al incidentului: frică, reactivarea traumei si vulnerabilitatea sarcinii.

Indică că faptul că victima a avut nevoie de ambulanță, fiind însărcinată și fiindu-i administrată injecție, demonstrează că violența psihologică produsă în data de 16.06.2026 nu a fost o simplă neplăcere verbală. Ea a produs o consecință imediată, concretă, medicalizată, asupra stării victimei. În asemenea situații, protecția nu poate fi amânată până la producerea unei noi lovituri. Legea privind prevenirea și combaterea violenței în familie este una preventivă: intervenția trebuie să aibă loc înainte de escaladare, nu după ce consecințele devin ireversibile. Mai mult, deși incidentul din 16.06.2026 a fost orientat direct asupra mamei, consecințele lui se răsfrâng inevitabil asupra copiilor. Aceștia locuiesc cu mama, depind de starea ei emoțională și de capacitatea ei de a le asigura un mediu sigur, iar expunerea repetată la conflictul dintre părinți îi afectează direct.

Susține că orice contact direct al lui Afonin Igor cu victima, chiar și sub pretextul discuțiilor despre copii, poate deveni un instrument de presiune psihologică. Tocmai de aceea, pe durata ordonanței, orice eventuală comunicare sau întrevedere referitoare la copii trebuie să fie organizată exclusiv prin autoritatea tutelară teritorială ori în condilii stabilite de instanță, fără contact direct cu victima și fără expunerea copiilor la scene de conflict.

Această solicitare nu anulează drepturile părintești ale tatălui și nu substituie procedurile privind programul de întrevederi. Ea doar asigură că, pe durata protecției, copiii nu sunt folosiți ca pretext pentru apropierea agresorului de victimă și nu sunt expuși unui climat de intimidare.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi din 19 iunie 2026: Se admite parțial cererea înaintată de către *****, născută la *****, n/i *****, domiciliată în r-nul Anenii Noi, s. ***** în interesul său și a copiilor minori: ***** născută la *****, *****, născută la ***** și ***** născută la ***** domiciliați în r-nul Anenii Noi, s. ***** privind emiterea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie.

Se stabilește pentru *****, născută la *****, n/i *****, domiciliată în r-nul Anenii Noi, s. ***** și în interesele a copiilor minori: ***** născută la *****, *****, născută la ***** și ***** născută la ***** domiciliați în r-nul Anenii Noi, s. *****, pentru o perioadă de **3 (trei) luni.**

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 02 iulie 2026, Afonin Igor a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi din 19 iunie 2026, solicitând casarea încheierii cu emiterea unei noi decizii judecătorești privind respingerea integrală a cererii de aplicare a măsurilor de protecție față de Afonin Igor.

În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că instanța s-a limitat exclusiv la afirmațiile unilaterale ale intimatei, fără administrarea altor probe obiective. Mai mult, motivul principal invocat de intimată în susținerea cererii sale a fost pretinsul incident din data de 16 iunie 2026, care ar fi avut loc în incinta Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi. Cu toate acestea, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că un asemenea incident nu a avut loc, iar intimata nu a prezentat nicio probă în susținerea afirmațiilor sale, inclusiv informații de la poliție sau acte medicale la care aceasta a făcut referire în cerere. Mai mult, intimata a refuzat se prezinte în fața instanței pentru a fi audiat asupra circumstanțelor invocate. Prin urmare, circumstanțele expuse demonstrează în mod evident inexistența unui risc real și iminent, astfel cum în mod eronat a reținut instanța de fond. Aplicarea măsurilor de protecție s-a bazat exclusiv pe simple afirmații declarative, nesusținute prin probe concludente, pertinente și utile. Or, existența unui risc iminent constituie o condiție esențială și obligatorie pentru admiterea unei asemenea cereri.

Contrar dispozițiilor art. 278^6 alin. (3) din Codul de procedură civilă și prevederilor speciale ale Legii nr. 45/2007, instanța nu a solicitat raportul autorității de asistență socială

privind evaluarea situației familiale și caracterizarea presupusului agresor. Această omisiune denotă o cercetare incompletă a circumstanțelor relevante ale cauzei și afectează legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești.

Susține că cererea intimatei reprezintă un instrument procesual utilizat în contextul litigiilor existente privind programul de întrevedere cu copiii minori, participarea la educarea acestora și partajul bunurilor comune.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi din 19 iunie 2026, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea intimatei privind aplicarea măsurilor de protecție, ca fiind neîntemeiată.

I. III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, având în vedere că, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi, din 19 iunie 2026, recurentul Afonin Igor a depus recurs la data de 02 iulie 2026, Colegiul constată respectarea termenului legal de depunere a cererii de recurs.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul şi să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(2/1) Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2/1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2/3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de

violență împotriva femeilor. (3) **Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.**

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiţia de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte

de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În această privință, Colegiul civil, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcute de părți în fața instanței de fond și în recurs, constată după cum urmează:

Victima ***** și agresorul Afonin Igor **s-au aflat în relație de căsătorie**, fapt confirmat prin copia certificatului de divorț seria ***** din *****. Prin urmare, în sensul art. 2 și 3 din Legea nr. 45/2007, aceștia au calitatea de subiecți ai respectivei legi.

În familia acestora, s-a născut copiii minori: ***** născută la *****, *****, născută la *****, și ***** născută la *****.

Prin hotărâre judecătorească din 30 octombrie 2023, domiciliul copiilor minori este stabilit cu mama.

În același timp, este relevant a reține că, unul dintre copiii săi minori, este încadrat în grad sever de dizabilitate, potrivit certificatului de încadrare în grad de dizabilitate *****, valabil pentru perioada 09.12.2025 20.05.2038.

Reieșind din explicațiile prezentate de părți, rezultă că, victima indică direct asupra faptului că, la 16 iunie 2026, în incinta Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, după ședința de judecată desfășurată în fața judecătorului Pantaz Serghei, Afonin Igor a manifestat un comportament agresiv față de *****. Aceasta declară că, în prezența persoanei care exercita atribuții de pază, Afonin Igor a bruscat-o verbal pe victimă, i-a adresat cuvinte injurioase, a umilit-o public și a provocat o stare de tensiune psihologică.

În contextul în care ***** a resimțit o stare acută de frică, panică, stres, tensiune și insecuritate, amplificată de faptul că victima este însărcinată, aceasta declară că a solicitat serviciul unic de urgență 112 pentru intervenția ambulanței, fiindu-i acordată asistența medicală și administrat tratament injectabil.

În continuare, Colegiul civil reține că, reieșind din circumstanțele la care indică victimă, sunt pertinente inclusiv relațiile existente între foștii soții. Or, din actele cauzei rezultă că, Afonin Igor a manifestat și anterior un comportament violent, fapt confirmat prin copia hotărârii Judecătoriei Anenii Noi, sediul central, din 11 octombrie 2022, anexată la dosar, prin care acesta

a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, faptă comisă în privința victimei, *****.

Astfel, este întemeiată concluzia primei instanțe, care a reținut că, existența acestui antecedent relevă existența unui pericol real ca Afonin Igor să continue manifestările violente, punând în pericol integritatea fizică și psihică a fostei sale soții, *****, precum și a copiilor minori. În aceste circumstanțe, pentru a garanta dreptul victimelor la o viață lipsită de violență și pentru a preveni producerea unor noi acte de agresiune, instanța a apreciat ca fiind necesară aplicarea măsurilor de protecție împotriva agresorului.

Ca urmare a constatării existenței unui risc iminent pentru siguranța și integritatea psihologică a victimei ***** și a copiilor minori, în privința agresorului Afonin Igor, întemeiat au fost stabilite măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Afonin Igor pentru o perioadă de 3 luni.

Astfel, analizând aceste fapte în ansamblul lor, instanța corect a apreciat că ele depășesc limitele unui conflict interpersonal obișnuit și întrunesc elementele constitutive ale violenței în familie, în sensul Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

În consecință, se constată că, ***** și copii minori ***** *****, și Afonin Bianca sunt îndreptățiți să beneficieze de măsurile de protecție prevăzute de art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007.

Astfel, Colegiul apreciază ca neîntemeiate criticile formulate de recurentul Afonin Igor, potrivit cărora faptele invocate nu ar fi fost probate în mod corespunzător, iar instanța de fond ar fi dat dovadă de lipsă de imparțialitate. Or, analizând conținutul înscrisurilor pertinente și concludente și explicațiile părților, scrise și prezentate în ședința de judecată, Colegiul civil concluzionează că a fost dovedit faptul afectării integrității psihologice a victimei, fapte comise sistemic și care se caracterizează prin creșterea în intensitate, respectiv rezultă caracterul întemeiat al concluziilor primei instanțe, care a conchis că, prin acțiunile agresorului este pusă în pericol integritatea psihologică a victimei, corespunzător a copiilor minori aflați în grija sa.

În continuare, raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că, termenul de 3 luni de aplicare a măsurilor de protecție, stabilit de prima instanță, este unul corect și proporțional particularităților prezentei cauze, fiind suficient pentru a proteja victima și pentru reeducarea și reaprecierea propriei conduite de către agresor.

În ceea ce privește argumentele recurentului, despre faptul că victima nu s-a prezentat în instanța de judecată, Colegiul conchide că se bazează pe interpretarea eronată a drepturilor și obligațiilor procedurale ale părților la depunerea și examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție.

Cu referire la argumentele recurentului, bazate pe nerespectarea de către intimat a drepturilor sale la întrevederi și comunicare cu copiii săi, precum și tragerea intimatului la răspundere contravențională și alte cauze conexe, Colegiul civil constată că depășesc limitele judecării cererii privind aplicarea măsurilor de protecție.

În același timp, aceste circumstanțe, soluționate în alte procese judiciară și sub alt aspect, nu sunt de natură să excludă protecția victimei împotriva acțiunilor agresorului în circumstanțele în care victima declară că se află într-o anumită situație fizică și psihologică, fiind expusă unui risc de vulnerabilitate sporită, iar acțiunile fostului soț creează afectează integritatea sa psihologică. La fel, în această privință, sunt pertinente inclusiv vârsta copiilor și starea de sănătate a unuia dintre copii, care sunt și pot fi afectați de relațiile existente între părinții acestora.

Colegiul judiciar reține jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului care statuează că, conceptul vieții private include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, care este de obligația Statului să o protejeze, chiar dacă pericolul vine urmare a acțiunilor altora. În acest sens, ele trebuie să mențină și să aplice în practică un cadru legal corespunzător care acordă protecție împotriva actelor de violență din partea persoanelor private (a se vedea *X și Y c. Olandei*, citat *supra*, §§ 22 și 23; *Costello-Roberts c. Regatului Unit*, 25 martie 1993, § 36, Seria A nr. 247-C; *D.P. şi J.C. c. Regatului Unit*, nr. 38719/97, § 118, 10 octombrie 2002; *M.C. c. Bulgariei*, nr. 39272/98, §§ 150 și 152, CEDO 2003-XII; *A c. Croației*, nr. 55164/08, § 60, 14 octombrie 2010; și *Hajduová*, citat *supra*, § 46).

Astfel, anume statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private şi de familie, protecției efective împotriva violenței în familie, obligațiile pozitive includ pe de o parte adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni și pedepsi maltratarea din partea persoanelor private și pe de altă parte, aplicarea legilor în practică, atunci când se cunoaște despre un risc iminent de maltratare a unei persoane particulare sau când maltratarea a avut deja loc, astfel acordând-i o protecție victimelor și pedepsindu-i pe cei responsabili de rele tratamente (a se vedea § 56 din hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Eremia ş.a. contra Republicii Moldova).

Mai mult, măsurile de protecție dispuse au un caracter preventiv și temporar, fiind instituite tocmai pentru a preveni agravarea situației de conflict și pentru a asigura protecția efectivă a victimei, fără a presupune stabilirea vinovăției definitive a recurentului. În aceste condiții, susținerile recurentului referitoare la lipsa probelor sau la caracterul disproporționat al măsurilor nu pot fi reținute, atât timp cât instanța a constatat existența unei stări de pericol justificată de circumstanțele cauzei și de necesitatea respectării dreptului victimei la securitate și integritate psihică

În consecință la examinarea cererii menționate, instanța de fond a aplicat corect legislația, a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și în final a emis o soluție justă și întemeiată.

În același timp, este întemeiat a respinge argumentele recurentului care pretinde nemotivarea încheierii judecătorești, or, reieșind din circumstanțele constatate de prima instanță, motivele și concluziile instanței la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție, Colegiul conchide că încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată.

În rest, instanța de recurs reține că argumentele invocate în interesele recurentului sunt formale și neîntemeiate, din care considerente din urmează a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat și să mențină încheierea primei instanțe.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Afonin Igor.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Anenii Noi din 19 iunie 2026, prin care fost admisă parțial cererea depusă de victima ***** împotriva lui Afonin Igor, privind aplicarea mărilor de protecție împotriva violenței în familie, și s-a eliberat ordonanță de protecție a victimei violenței în familie.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan